

dobri otac ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

3 - 4

1980.

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

IZDAJE:

Franjevački samostan, Vrbanićeva 35,
Zagreb

•

ODGOVORNI UREDNIK:
Fra Roko (Ivan) Tomić
Vrbanićeva 35, Zagreb

•

Telefon: (041) 446-906

•

Godišnja pretplata 50 dinara

•

Pojedini broj 10 dinara

•

Časopis izlazi dozvolom crkvenih
i redovničkih poglavara

•

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi se
sveta misa za sve prijatelje, dobročinitelje i suradnike Vicepostulature.

•

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i slično — to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud Sveta Crkva.

•

Tiskar: »A. G. Matoš«, Samobor,
Matoševa 4

•

Nadležnim republičkim rješenjem list
»Dobri otac Antić« oslobođen je plaćanja
osnovnog poreza na promet

Iz Vicepostulature

Prijatelji i štovatelji oca Antića u Zagrebu održavaju svakog mjeseca sastanak u samostanskoj kapeli. Sastanci se redovito drže u četvrtak poslije prvog petka u mjesecu. Navečer u 18 sati služi se sveta misa za sve prijatelje i dobročinitelje Vicepostulature. Prije sv. mise moli se krunica za sve žive i pokojne štovatelje oca Antića. Za vrijeme sv. mise vicepostulator (ili neki drugi svećenik) održi prigodni nagovor, pročita nešto iz ostavštine oca Antića (pismo, savjet, preporuku, pouku...).

U godini 1981. održat će se sastanci: 8. siječnja, 12. veljače, 12. ožujka, 9. travnja, 7. svibnja, 10. lipnja.

Molimo sve koji su oca Antića poznavali i s njim suradivali da nam pošalju svoje uspomene i sjećanja, pisma, fotografije, bilješke... Sve što god je u vezi s našim dragim fra Antonom treba da dode u ruke vicepostulatora.

Točna adresa:

Vicepostulatura
Vrbanićeva 35
41 000 — ZAGREB

Na ovu adresu treba slati sve što god je u vezi s ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milodare, pretplate, pisma...

Mnogi štovatelji oca Antića pitaju nas kako se obavlja devetnica na čast ocu Antiću. U svojim potrebama htjeli bi se preporučiti dobrom fra Antu, a ne znaju kako se obavlja. Svima odgovaramo ovdje da ne moramo posebno pisati i razjašnjavati. Prvo: naš fra Ante još nije proglašen ni blaženim ni svetim, pa ne možemo njemu u čast u crkvama moliti devetnice, trodnevnice, niti smijemo u njegovu čast davati da se služi sv. misa. To ćemo smjeti tek onda kad otac Antić bude proglašen blaženim i svetim.

A što smijemo već sada? Možemo zazivati oca Antića i u njegov se zagovor preporučivati da nam i sada, kad je kod dragog Boga, pomogne kako nam je pomagao dok je bio među nama. Možemo to učiniti ovako: moliti krunicu, litanije, put križa, obavljati klanjanje, slušati sv. misu, primiti sv. pričest, udijeliti milostinju siromasima... a sve to na čast Presv. Trojstva, Presv. Srca Isusova, Majke Božje ili kojega sveca — a za beatifikaciju našeg oca Antića. U svim svojim potrebama smijemo uvijek zazivati pomoć od Gospodina po zagovoru i po zaslugama našeg dobrog oca Antića.

*Sva si
lijepa,
o Marijo,*

*i grijeha
istočnoga
nema
na Tebi*

»Ja sam Bezgrešno Začeće«

Ljepota duše O. Ante Antića

Vjera nas uči da duša svoju ljepotu dobiva od milosti i blizine Božje.

Nekim svećima je bilo dano da shvate, kako je duša u milosti Božjoj nešto tako lijepo, što čovjek ne bi mogao podnijeti tjelesnim očima. Oni su bili svjesni s koliko pažnje i vjerne suradnje moraju njegovati i čuvati to blago.

Blagopokojni P. A. Antić je u toj svijesti zaista svoju dušu brižno njegovao i lijepom sačuvao za Boga. On ju je krepostima ukrasio i ljevitom sjao pred nama živim svjedocima.

Znam da je predmet, o kojemu će sada pokušati govoriti, veoma težak, delikatan i uzvišen. A naš ljudski govor ostaje tako siromašan i skućen upravo onda kad se radi o veličinama koje su neizmjerive našim zemaljskim usporedbama. Zato osjećam da će se i ovaj puta nepotpuno izraziti, da će ostati nedorečena, kao i uvijek kad se odlučim nešto reći o svetom liku našega blaženog preminulog O. Onte Antića.

* * *

Ljepota duše ovoga Ugodnika Božjega, koga smo mi voljeli kao »Dobrog Oca Antića«, ocrtava se, kako u najuzvišenijem času žrtvenog Prinosa i molitvenom zanosu, tako i u običnim gestama, riječima i činima njegova dnevnog života.

Tu ljepotu nazirali smo već u tihom i odmjerenom **hodu** toga bolesnog redovnika, s nimalo skladnim tijelom, ali kojim je ljepota duše toliko obvladala, da smo se, idući mu ususret, morali radovati čovjeku što nam se bliži i klanjati Bogu koga nam on donosi. —

Osvojila nas je ona i u ljubeznom **pitanju**, s gotovo uvijek nasmiješnih usana, »Kako ste?« koje smo znali da proizlazi iz iskrenog zanimanja za nas u cijelosti a očekuje i naš iskreni odgovor. —

Tu ljepotu duše doživjeli smo napose u mudrim očinskim **savjetima** prosvijetljenog Vođe, kako za praktično snalaženje u službi koju smo obnašali, tako i za duhovni rast i vrhunaravni uspon u jedinstvu s Bogom. —

Upijali smo je iz Patrovih na blagoslov uzdignutih **ruk** uz koje je dirljivom pobožnošću recitirao svoje molitve nad svakim od nas. A pri tom smo osjećali, da je Bog onaj koji nas blagoslavlje preko svog vjernog Sluge. —

Ta nedodiriva ljepota duše sjala je nadasve u njegovim poput djeteta nevinim **očima**, dubokim

kao u najzanešenijeg kontemplativca, kojima nas je onako milo gledao sav blažen od sreće što je opet u jednoj duši milost i nastanio se mir. —

Nutarnju ljepotu njegova pročišćena bića čitali smo u bezbroj redaka njegovih rukom napisanih **pisama**; a bila su ponajčešće kao nadahnuta prema stanju i potrebi pojedine duše. Ona su uvijek odavala poštovanje, koje je graničilo s pietetom, prema osobi kojoj se obraća. —

Ljepota duše i srca dobrog Oca Antića očaravala je tolike i tolike koji su iskusili njegovu upravo materinsku **skrb** za siromašne i potrebne, radi kojih nije mirovao dok im ne bi bar nešto pribavio. A bilo je to često uz cijenu velike žrtve i svladavanja. —

Tom nadzemaljskom ljepotom i veličinom bili smo više puta potreseni u njegovu **poniznom** držanju kad je bio od drugih ponižen ili da bi se sam ponizvao, smatrajući se nevrijednim slugom svih koji su mu bili povjereni ili su se sami povjerili njegovoj duhovnoj brizi. —

Očitovala se ona konstantno i u velikoj mjeri po beskrajnoj **strpljivosti** s nezgodama i patnjama u mnogostrukim i dugotrajnim bolestima, koje su ga pratile tokom života i često otežavale vršenje tako odgovornih dužnosti njegova životnog poziva. —

Na neiskazano čudesan način uživali smo bogatstvo i moć preligepe duše svoga Oca i Vođe u časovima samoće kad nam je on bio stvarno daleko ali duhom toliko **prisutan** kao da je zastita tu, uz nas. —

Onima koji su imali sreću pobliže poznavati P. Antića očitovala se ta vanredna ljepota njegove duše na nebrojeno **drugih načina**. Čudeći se i slaveći Boga što tako nešto divno stvara, ta radost ih je utvrđivala u vjeri, nadi i ljubavi. —

Pravednička **smrt** i triumfalni **sprovod** na Mirogoju kao da je otkrio dotada još nesagledane ljepote u preobraženoj duši ovoga Pravednika, koji odlazi u stanove vječne lijeposti. I taj nebeski sjaj kao da je onih dana preplavio naš grad s plejadama njegovih štovatelja, koji će ga prenositi na pokoljenja širom lijepe naše. —

Kod prijenosa zemnih ostataka blagopokojnog O. Antića opet su mnogi bili svjedoci koliko je njegova lijepa duša prožela njegovo ispaćeno **tijelo**, koje kao da nije mogla zahvatiti prirodna sile zemnog raspadanja. —

Prije 15 godina, smrću P. Ante Antića, ostala je u nama i oko nas »praznina koja nas ispunjava nečim neprotumačivo lijepim i utješnim. I samo sjećanje na Dobrog Oca budi u nama divljenje pred ljepotom od koje smo često bili očarani i povučeni u razmišljanje ili nukani da veličamo Boga. —

Neka sjaj i svetost DUŠE dragog nam O. Ante Antića što prije zasine s naših oltara, da nas ljepotom svojom ožari i primjerom svojim privede u zagrljaj Božoj ljubavi!

Prigodom 15. obljetnice smrti, 1980.

M. Andelina

Karizmatički ispovjednik

Mislim da će se mnogi od braće svećenika sa mnjom složiti, da nemamo ni po našim gradovima rasvijetljenih ispovjednika. Ima ih, ima koji ispovijedaju, ali manje onih na kojima vidiš da to čine s radošću, a još manje onih iz kojih zrači Božje svjetlo koje rasvjetljuje duše što k njima dolaze.

Zivimo u vremenu vjerske krize i nestasice rasvijetljenih ispovjednika, a današnja vremena upravo vapiju za takovim ljudima. Duše su danas iskompleksirane i puno nesigurne. One traže svjetlo i sigurnost, ali nema ih koji bi im to pružili. Ima ih koji nastupaju vrlo sigurno, da ne kažem drsko, ali to je lažna sigurnost koja ne pomaže dušama da idu k Bogu, nego ih zapravo zasljepljuje i vodi na strampunicu.

Nevjerojatno je, ali nažalost istinito, kako među takozvanim gorljivim vjernicima malo ima dara razlikovanja duhova, te ne mogu razlikovati ono što je ispravno od onog što je lažno. Takvima malo znači što je Učiteljstvo Crkve o lažnim naukama jasno izreklo svoje mišljenje. Oni sa svojim »učiteljima« smatraju da su oni gnostičko doba, posebna grupa »rasvijetljenih«, dok je zdrava kršćanska nauka samo za neprovjetljeni puk. »Doći će vrijeme — veli sv. Pavao — kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje, da im šakljku uši, te će odvratiti uši od istine, okrenut će se bajkama« (2. Tim. 3—4).

To je veliko zlo danas u Crkvi i ona često ne močno gleda kako se to zlo širi, a ne možeš ga uhvatiti ni za glavu ni za rep, jer je sklisko kao jegulja. Tek kad poprimi katastrofalne dimenzije, onda se nešto poduzima, ali tada je već kasno.

Jedan od najboljih i najrasvijetljenijih ispovjednika koje sam susreo u svom životu bio je svakako o. Ante Antić. Potražio sam ga u jednom tjeskobnom času svoga života. Ono što mi se na njemu najviše sviđalo je ono, što su proroci govorili o Kristu, da neće prosuđivati po vanjštini, nego po nutrini. Takav je bio i o. Antić.

U ispovijedi skoro uopće nije ni gledao što čovjak ispovijeda, on je gledao dublje, prodirao je u jezgru ljudske duše i tu gledao ono istin-

sko dohovno stanje čovjekovo. On je vidio ono, što drugi nisu mogli vidjeti, pa čega ni onaj, koji je stajao pred o. Antonom, nije bio svjestan.

Prečesto čovjek sam ne pozna sebe; ne može sebe zahvatiti, odvagnuti. O. Antić je to znao, on je to mogao. Otkrivaо je svojim penitentima tajanstvene dubine njihovih duša. Ljudi su sebe otkrivali po o. Antiću. To je bilo svakako izvanredno, ohrabrujuće. Katkad sam pomislio: Nije li to možda samo njegova finoća u susretu s dušama? Ne! On nije tako postupao. On je gledao duše u njihovu odnosu prema Bogu. Nije skrivaо duhovnu stvarnost svojih penitenata. Znao je on i ozbiljno potresti one koji su bili uvjereni u svoju pravednost otkrivajući im njihovu nultarnju bijedu. Ti su znali plačući odlaziti od njega, ali nisam video na tim dušama da su bile ogorčene na njega. Ako je video da su njegove riječi jako pogodile penitenta, nije se ustručavao moliti za oproštenje. Razmišljao sam o tom postupku: da li je časni otac naknadno upoznao da je pogriješio ili pretjerao, ili jednostavno zato što je penitent njegove riječi teško primio? — I došao sam do zaključka, da je ovo sve troje bilo moguće, jer ni sveti nisu slobodni od zabluda, ali svakako da je njegov postupak bio u skladu s njegovom duhovnošću.

Čovjek je stajao pred o. Antonom kao otkrivena knjiga. Govorio mi je stvari koje nije mogao nitko znati osim Boga i mene. Držim da nije mogao pratiti moj pastoralni rad, ali mi je i tu davao sugestije koje su pretpostavljele poznavanje moga rada. Njemu kao da je bilo sve poznato. Imao sam dojam da stojim pred čovjekom kroz kojega Bog govori čovjeku.

Nije onda čudno što su ljudi njemu hrili odasvud. Čim puk Božji po svom nepogrešivom instinktu osjeti Božjeg čovjeka, on ga opsjeda. Redovnici, redovnice, svećenici, profesori, laici, mladi... to su bili oni koji su tražili od njega duhovnu pomoć. Pred takvim čovjekom svatko mora kapitulirati!

Gledajući tako svjetli lik o. Antića htio bih naglasiti dvije oznake ili vrline koje bi morale resiti nas svećenike kao ispovjednike: dubok pogled u dušu i nesebična služba dušama.

Prva mana koju ne znamo otkloniti je površno ispovijedanje. Takvi ispovjednici slijepo se drže onoga što penitent ispovijeda, a to je prečesto neadekvatan izraz njegove nutrine. Od takve ispovijedi polazimo bolna srca, ispremačene duše, jer osjećamo da nas ispovjednik ne pozna, ne shvaća. Razlog tome jest: ispovjedniku je nepoznata nutrina penitentove duše. Nedostaje mu dubok pogled koji dijagnosticira pravo stanje penitenta.

Druga mana koja se znade osjetiti kod ispovjednika jest: nedostatak nužne nesebičnosti! Kod o. Antića nisi mogao osjetiti da te gleda kroz prizmu svojih osobnih ili svojih redovničkih interesa. On je gledao svećenika u njegovoј stvarnosti kao da je nazuže s njom povezan. On je osjećao sve svećenike kao svoje, bez obzira na razlike. On je to mogao, jer je bio pun Božjeg duha, slobodan od egoizma i zavisti.

Pročitala sam obje knjižice koje ste mi poslali na dar, tj. »Uzor franjevačke jednostavnosti« i »Zaljubljenik sakramenta pomirenja«. Rekli ste mi da o njima napišem svoje dojmova. To sam odmah učinila čim sam ih pročitala. Kako sam onda zapisala tako ću Vam sada nastojati i poslati:

Evo što sam tada, čitajući i razmišljajući, zapisala:
Smatram da je put k oltaru usmjeren sasvim ravno. Istina, ide uzbrdo uspinjanjem, ali ravnom sigurnom linijom k beatifikaciji. Ići ravno prema vrhuncu, gdje je Krist — to je bio hod oca Antića. Takav hod ima i proces prema beatifikaciji, odnosno kanonizaciji. Posebno ističem misao P. Kozelja nad odrom oca Antića na Mirogoju: »... što nam je mogao ostaviti većega i ljepšega nego svjetli lik skromnog franjevca i Kristova svećenika!«

U ovom vremenu dekadence duha, u ovom materijalističkom vremenu, dok svi jure linijom manjeg otpora, susreće se kao svjetao stup lik oca Antića u svojoj jednostavnosti i skromnosti, neumoljiv i blag, pun autoriteta i velike ljubavi, da može reći: »Sinko, čerce ...« Neka mi bude dopušteno misliti, da otac Antić nije bio samo uzor ispovjednicima, nego i uzor svima svećenicima. Ovo je čas da se ukaže na veličinu svećeništva, a zatim na vrijednost svećeničke dužnosti, kako bismo u svećeniku gledali lik Isusa Krista i to raspetoga.

U knjižici »Uzor franjevačke jednostavnosti« riječ jednostavnost nije mnogo spominjana. Međutim istražujući kreposti oca Antića mi u ovoj knjižici nalazimo oca Antića uvijek franjevački jednostavn: i kad ispovijeda, i kad tješi, i kad moli, i kad propovijeda, i kad jede, i kad je bolestan, i kad hoda, i dok razgovara. Jednostavnost mu se odražavala na licu, u držanju, u siromašnom habitu.

Nema veće jednostavnosti nego točno vršiti svoja redovnička pravila, razne dužnosti, obdrž-

Da li svi ispovjednici svećenika imaju takvo raspoloženje? Nažalost, konstatirao sam, da nije bilo tako uvijek. Nekima kao da granica kraljevstva Božjega završava sa granicom župe ili samostanskih zidina.

Svi sa žalošću konstatiramo da među nama nema mnogo takvih rasvijetljenih ispovjednika po primjeru o. Antića. I mi, kao i Izraelci, žalimo što među nama nema više proraka. A oni su nam itekako potrebni. Tražimo ispovjednike, koji će nas ispovijedati ne po prividaju nego prema našoj nutarnjoj stvarnosti. Na nama je svima krivica. Moramo se odgojiti, izgraditi sa svojim duhovnim nastojanjem, da prosuđujemo duše dublje, ispravnije. Neka nam primjer o. Antića bude poticaj, da naša Crkva u Hrvatskoj dobije više karizmatičkih ispovjednika!

P. A. Barbalić, isusovac

vati kućni red i dr. A to je sve savršeno vršio otac Antić. To se naime može vidjeti iz ove knjižice a tim više kada se radi o osobi koja je u životu jedne duše imala ulogu savjetnika i izvanrednog ispovjednika. Svi smo mi više ili manje mogli upoznati jednog sveca kada smo dolazili k njemu u Urbanićevu ulicu.

U duhu gledam lik oca Antića s natpisom: jednostavnost.

Jednostavnost je bila jedna izvanredna odlika svetoga našeg Oca Franje. Jednostavnosću je privukao mase k sebi ... A otac Antić ga je vjerno slijedio.

Osvrt na knjižicu »Zaljubljenik sakramenta pomirenja« od o. Ladislava Markovića.

Kada ne bih ništa drugo znala niti pročitala o ocu Antiću, ova bi knjižica bila dovoljna (po mom mišljenju) da se o. Antića kanonizira.

U ovoj knjižici doživljavaš njega sveca i želiš i sam biti svet, a to je djelovanje oca Antića kao uzor—sveca.

Čitaš knjigu i u isti mah ispitivaš savjest. To je knjižica za razmatranje. Kada bi se čitav jedan život razmatrale samo misli iz nje i provodile u djelo, čovjek bi se mogao posvetiti.

Zahvaljujem piscu, a dakako i svetom protagonisti, a i Vama koji ste mi knjigu darovali.

Lijepih li riječi o svetoj molitvi!

Mi bismo kršćani-katolici morali biti ponosni, čak i oholi, zbog onoga što nam omogućuje Bog. Stupiti s Njim u kontakt, naći se pred Kraljem kraljeva po jednostavnoj molitvi, pa i kada usta niti ne otvaraš, uz samo jedan ujet: da uzdigneš svoju dušu k Njemu — znači postati u isti trenutak veoma bogat.

Svaka je sveta misa Veliki četvrtak!

U prvotnom franjevačkom duhu odana siromašna dr. D. B.

Škola savršenstva

Marija je cijelog svog života puna ljubavi i poniznog predanja, prožeta vjerom i pouzdanjem surađivala na djelu otkupljenja. Ona je sva savršeno usmjerena na proslavu svoga Sina. Njezina tiha molitva i zagovor neprestano zahvaća u naše živote. Mi »prognani sinovi Evini« vapimo — moli za nas — a Ona moli kao nekada u Kani da Isus učini čudo i nad nama i našim narodom —. I zato smo radosni što je preuzvišeni gospodin nadbiskup dr. Franjo Kuharić dne 14. srpnja ov. god. nakon svečanog završetka zagrebačkog hodočašća u Mariju Bistrigu, proglašio u zagrebačkoj katedrali »našu Marijansku godinu« povodom 250. godine zavjetnog hodočašća grada Zagreba u Mariju Bistrigu koja će se slaviti slijedeće godine 1981.

A jednako tako radujemo se što ove godine slave i milosrdnice širom svijeta 150. obljetnicu ukazanja Presvete Djevice Marije skromnoj sestri milosrdnici Katarini Labouré u Parizu u samostanskoj kapeli u ulici Bac (Bak) 140 a koje se zbilo dne 27. studenoga 1830. godine. (Katarina Labouré proglašena je blaženom godine 1933. a 1947. godine svetom)

Bila je subota. Gospa se pojavila kao kraljica u bijelo-ružičastoj haljini. Stajala je na globusu. Ruke je podigla do pojasa a u njima je držala jedan drugi globus — simbol svijeta. Oči je uprla u nebo, a lice joj je, dok je svijet prikazivala Bogu, imalo neizreciv izraz pobožnosti i nježnosti. Na prstima joj je blistalo prstenje i dragi kamenje, a zrake koje su iz njih izbjigale simbol su milosti koje Bog preko Nje dariva čovječanstvu. Taj sjaj zraka zaognuo je Presvetu Djevici takovim svjetлом da se više nisu zapažale Njezine noge ni okrajci odijela. Oko čitave pojavе formirao se okvir jajolika oblika na kojem su se čitale ove riječi: »O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se Tebi utječemo.«

Na naličju dominirao je križ, znak otkupljenja po Kristu, i inicijal Marijina imena. To slovo M simbolizira Marijinu povezanost s Kristom i Njezino sudjelovanju u djelu otkupljenja. Na donjem dijelu naličja ucrtna su dva srca. Isusovo ovjenčano trnjem i Marijino probodeno mačem. Oko tih simbola nalazi se dvanaest zvijezda. One označavaju gorljivost apostolskih duša i broj dvanaest podsjeća na dvanaest apostola s kojima je u molitvi i sabranosti u dvorani Zadnje večere Presveta Djevica očekivala dolazak Duha Svetoga i tako je od časa rađanja Crkve do danas svetoj Crkvi osigurana prisutnost Majke Marije.

Presveta Djevica naredi sv. Katarini Labouré da dade kovati medaljicu sličnu uzorku kakav

je vidjela. Obećala je svoju veliku majčinsku pomoć i zaštitu svima koji se budu molili, činili pokoru i pobožno nosili medaljicu.

Nakon ukazanja godine 1830. medaljica koju vjernici prozvaše »čudotvorna medaljica« brzo se širila i u milijunskom broju preplavila Francusku, Evropu i ostale kontinente, po njoj je, prema obećanju Presvete Djevice u Crkvi, narodu i pojedinim dušama oživljavao kršćanski i molitveni život.

I u tome ukazanju se obistinilo da Bog velike stvari povjerava malenima i poniznim, jer je Katarina Labouré bila priprsta seoska djevojka pa i kad je stupila u samostan ostala je skrovita, nikada nije predstavljala autoritet u svojoj redovničkoj zajednici iako je bila bistra, savjesna i praktična.

Poslije toga ukazanja Presvete Djevice Marije redala su se ukazanja u Lurd, Fatimi, La Salettu i Sirakuze i dr. a u svim tim ukazanjima Presveta je Djevica pozivala na molitvu, pokoru i obnovu kršćanskog života jer sva su ta ukazanja bila povezana s obnovom i potrebama duša, Crkve i cijelog svijeta. Zato su konsilski Oci ustvrdili: »Marija se materinskom ljubavlju brine za braću svoga Sina koja još putuju i nalaze se u pogibeljima i tjeskobama, dok ne budu doveđena u svetu Domovinu.« (LG 62)

Dok proživiljavamo svetu radost što smo ove godine svjedoci takovih Marijinih slavlja zavirili smo u vicepostulat u pismenu ostavštinu O. Ante Antića pa ćemo pokušati prema njegovim poticajima, upućenim penitentima, osvijetliti lik toga Božjeg ugodnika i velikog štovatelja Presvete Djevice Marije.

Iz povijesnih činjenica možemo zaključiti da je ukazanje Presvete Djevice sv. Katarini Labouré bilo klica plana POSVETE Prečistom Srcu Marijinu koju su obavljale pojedine duše, biskupije i čitavo čovječanstvo već od godine 1864. a te posvete obavljaju vjerne duše sve do dana današnjega.

Da je O. Ante Antić bio oduševljen pobornik posvemašnjeg predanja i posvete Prečistom Srcu Marijinu nisu dokazom samo njegov osobni život, studij ove pobožnosti prema Mariji, propovijedi i prijevodi brošura koje su govorile o tome nego i požutjela sva izlizana od upotrebe knjižica Bl. Grignona od Montforta, knjižica od koje se gotovo nije dijelio.

O. Ante Antić bio je sav Marijin, uronjen u Njezine kreposti, zadržan nad Njezinom dobrotom, potpuno predan Njezinom vodstvu, ražaren

apostolskim žarom za duše koje je Njezin Božanski Sin svojom krvlju otkupio, a ona ih je od Njega primila podno križa kao suotkupiteljica. Takovo raspoloženje postigao je velikom djetinjom ljubavlju i povezanošću srca uz nebesku Majku.

Tako marijanski raspoložen isповједnik mogao je usmjeravati duše samo u marijanskem duhu. Davao im je bilo usmeno, bilo pismeno program po kojem mogu postati i ostati marijanske duše. Uvijek je rado naglašavao da je Marija po uskom sjedinjenju s božanskim Srcem našega Otkupitelja bila najodličnija suotkupiteljica za cijelog svog života a osobito u vrijeme muke svoga Sina. Čitava snaga i jakost njezinih osjećaja upravljena je na to da osjeti ono što je Isus osjećao. Zato redovničkoj duši mora biti ideal Ona skromna u jednostavnosti, poniznosti i ljubavi.

Jednoj redovnici piše:

»Molite svaki dan nebesku Majku za pomoć jer tko zna koliko Vam je milosti Gospodin odredio udijeliti preko Marije. Učite od Marije kako se treba davati Isusu, kako živjeti od Njega i za Njega te biti neiscrpiva i neumorna u jedinstvu s Njime i u radu za Njega. ... Sjedinite se što češće s Marijnim bolima, molite neka Vas zagovara kod Isusa ... S Marijom trpite, ljubite i pokoravajte se ... S Marijom se sjetite Isusa: ujutro u 10 i 12 sati, a poslije podne u 3 i 6 sati. (pismo 1954.)

O. Ante Antić radowao se proslavi Marijanske godine 1954. povodom 100. obljetnice proglašenja dogme o Bezgrešnom Začeću Blažene Djevice Marije, pripremao se za tu proslavu, a želio je da i oni koje vodi budu što bolje pripravljeni za tu proslavu pa piše:

»Slavimo Marijansku godinu. Želio bih i molim Vas:

1. Svaki dan uzmite za vježbu jednu od posebnih kreposti Blažene Djevice Marije.
2. Svaki mjesec častite Blaženu Djevicu Mariju po posebnom otajstvu.
3. Preduzmite si jednu pokorničku vježbu kao naknadu Bezgrešnom Srcu Marijinu.
4. Često se obratite Prečistom Srcu Marijini mu molbom da Vam od Isusa izmoli čistoću i poniznost srca. Posebno kroz ovu godinu pazite na svako nadahnucu milosti da nikada ne bi povrijedili poštovanje i ljubav prema sestrama i bližnjima (23. 1. 1954.)

U O. Antića pomisao na Mariju izazivala je uvišenu tajnu naziva — Marija mučenica — i to po najtješnjem sudjelovanju njezinom u otkupiteljskoj žrtvi na Kalvariji gdje je Marija postala majka duša, gdje je u duši nosila žarku že-

lju da se proširi kraljevstvo ljubavi. U takvom raspoloženju pater Antić pun žara moli i preporučuje:

»Ova sveta Marijanska godina neka bude za Vas sveta, neka bude blaženo, spasonosno vrijeme gdje se u Vama sve izmjenjuje i sve novo dolazi za Vas. To će moliti za Vas i za to će se žrtvovati. ... Ljubav Božanskog Srca i Bezgrešnog Srca Marijina neka gori u Vašoj duši ... Marija neka Vas tješi i diže u nebo ... Bog Vam povećao ljubav prema Majci svoga Sina. Pouzdajte se u nebesku Majku. Tako je lijepa Njezina poniznost. ... Podite s Marijom na Kalvariju. Neka Vas Isus i Marija čuvaju u svojim srćima. (5. 2. 1954.)

O. Antić je snažno doživljavao da su redovničke osobe privilegirana djeca Marijina mučeništva pa je prema tome htio da sve osobe koje su se povjerile njegovu vodstvu budu i revne saveznice i pomoćnice ovoga suspasiteljskog mučeništva.

S mnogo svete finoće i tankoćutnosti prema muci Spasiteljevoj i velikim Marijinim trpljenjima očekivao je korizmu i poticao na pobožno vježbanje što se vidi iz slijedećih redaka:

»S Marijom budite udruženi u ljubavi, u trpljenju, u mukama, borbama i svladavanju sama sebe.

Budite dobri s Marijom ... Nemojte je žalostiti. Osjećajte s Njom i budite veoma, veoma fini i delikatni prema Njoj. Uđite u Njezino Srce i Njezinu dušu i suošjećajte s Njom proživljajući Njezinu muku i bol. Poklonite joj svu ljubav, svoju volju, svoj »ja«. Neka Vas oblikuje po svome Prečistom Srcu. (10. 4. 1954.)

Na početku mjeseca svibnja Pater se raduje blagdanu Pohoda Blažene Djevice Marije koja je svoj apostolat započela pohodom tetki Elizabeti. Želi da razmatranje o tome događaju obogati sve koji u Mariji mogu naći uzor majčinske ljubavi i dobrote i susretljivosti potrebne za duše koje su im povjerene. Piše:

»Danas smo započeli mjesec svibanj, mjesec naše Majke i Kraljice. Oh kako bih želio da na Vas pogleda naša nebeska Kraljica, da Vas ovog mjeseca pohodi s Isusom kako je pohodila sv. Elizabetu, da Vas Isus očisti kako je očistio Ivana, da Vas napuni Duhom Svetim kao i Ivana. Ja će moliti cijeli ovaj mjesec za tu milost.

A Vi se prikazujte Bogu u zajednici s nebeskom Majkom. Svaki dan uzmite jedno otajstvo krunice, razmatrajte ga i po njemu živite. Sjetite ga se ujutro, popodne i uvečer! (1. 5. 1954.)

Pater s velikim strahopočitanjem razmišlja o otajstvu Utjelovljenja Sina Božjega. Zato je za njega vrijeme adventa bilo vrijeme tihe radosti što je dionik te Tajne. To je bilo vrijeme u kome je želio da svi koji se s njime susreću nastoje ulaziti u adventsko raspoloženje s osjećajem da je to vrijeme Marijine tihe radosti nad očekivanjem dolaska na svijet Božanskog Djetešca Isusa. Piše jednoj redovnici:

»Molite nebesku Majku da po njezinom uzoru budete

— Posuda duhovna — da u Vama vlada duh Božji, da duhom hodite i duhom živite. Drugo, da budete po Njezinom uzoru.

— Posuda časna — da sveto i časno nosite svoj krsni zavjet i sveto redovništvo. Treće, da budete — posuda uzorne pobožnosti — da u Vama uvijek gori duh svete molitve i prave pobožnosti.

Povucite se s Marijom u sabranost, povučenost i svaki dan razmatrajte 1/4 sata o tajni Utjelovljenja Sina Božjega«.

(14. 12. 1954.)

Da blagdan Uznesenja Marijina bude dan razmišljanja kakovo značenje ima Marija u osobnom životu svakog pojedinog, želi:

»Za veliki blagdan Uznesenja Marijina u nebo promislite što u Vašem životu znači Marija. Obnovite se i budite svaki dan bolji u svome duhovnom životu«.

Srce Marijino bilo je prvi oltar Utjelovljene Riječi. Isus se Njoj žrtvovao, a Ona je sama žrtvovala Isusa u savršenoj suglasnosti duha i srca. To O. Antića potiče da poziva na POSVETU Srcu Marijinu.

Mjeseca lipnja 1956. vozila sam u dječjim kolicima sa svojom prijateljicom M. L. moju malu petnaestmješčnu pra-nećakinju pred oltar Majke Božje Lurdske gdje nas je o. Antić svečano obučen dočekao da malu rođakinju blagosloví.

Za vrijeme molitve mala ga je motrila svojim plavim očima. Ruke smo joj sklopile i ona ih je tako držala za sve vrijeme podulje molitve.

Na kraju ju je blagoslovio, milo pogledao, sasvim se približio maloj i glasno rekao: »Ova se mala neće nikada izgubiti!«

»Predajem Vas Bezgrešnom Srcu Marijinu. I Vi se često obratite Mariji barem jednim uzdahom, a za svetkovinu Njezina Bezgrešna Srca ponovo se pripravite, obnovite posvetu Njezinom Prečistom Srcu u Grignanovom duhu i sve joj predajte željom i odlukom da naslijedujete i pomažete to Srce, da ono pobijedi, zavlada ljudskim dušama. Taj dan ili na vigiliju potaknite i susestre da se obnove u ljubavi prema Marijinu Srcu, da mu se posvete i pomognu svojim redovničkim životom, žrtvom i molitvom da pobijedi moć Njezina Srca« (18. 8. 1959.)

Budući da je visoko cijenio molitvu svete krunice i druge poticao na tu pobožnost, napisao je:

»U mjesecu smo svete krunice. Krunica je najbolji brevirij svake kršćanske duše. Najbolja pobožnost Mariji je dnevno molenje svete krunice. (13. 10. 1964.)

Ostajemo zadržani nad brigom dobrog O. Ante Antića za duše koje je vodio, za koje se žrtvovao, molio, poticao ih jer ih je po intimnom sjedinjenju s Marijom želio posve privesti k Isusu. Marija je na njemu pokazala da je ispunila svoje obećanje i da velikim milostima obasiplje svoje vjerne štovatelje jer smo svjedoci da je O. Ante Antić koji je tako srdačnom i nesebičnom sinovskom odanošću ljubio Isusa i Mariju, po Njezinu zagovoru primio veliki dar poniranja u ljudske duše i milost da te duše oblikuje po uzoru Isusa i Marije.

I mi štovatelji O. Ante Antića s punim pravom vjerujemo da on uživa u slavi Presvetoga Trojstva jer je za života izvršavao program sjedinjenja s neograničenom ljubavlju, tj. sve je primao iz ruke Svevišnjega i sve povjerene duše predavao Njegovim rukama po prečistim rukama Presvete Majke Marije i s osjećajima Njezina neokajana srca.

Vrijeme je prolazilo! Nekada curica, sada odrasla djevojka stoji pred Gospinim oltarom. No ovaj put pruža ruku mladiću koji joj stavlja na prst posvećeni prsten, a svećenik ih sa stolom povezuje u bračnu zajednicu.

Dobri Oče, molim te blagoslivaj i nadalje taj mladi bračni par, da se njih dvoje u životu nikada ne izgube!

Na grob o. Antića postavljam doprinos od 500 dinara za troškove beatifikacije.

Pra-teta

Sjećanja na o. Antića

Bila sam u Zagrebu. Baš sam 13. lipnja posjetila grob o. Antića. Pripremala sam se što će mu reći. Mnogo toga. Kad sam tamo došla, sve sam zaboravila. Znala sam samo da sam tu, a tu je i o. Ante sav u cvijeću. Miris cvijeća oko njegova groba spaja se s mirisom njegove svetosti. Zato je ugodno bilo biti tu, uz o. Antu. Tu čovjek postaje bolji kao nekad, kad je mogao doći k njemu.

Hvala ti, oče, Ante!

»Čerce, ako ti je potrebno, dođi k meni svaki dan!«

Cvijeće miriši ... svijeće gore ... i izgaraju ...

Bacam još jedan pogled. I moje tri male voštanice izgaraju uz o. Antu. Moram otići ... Sretan imandan! Moli se za me, za moju mamu, za nas sve ... moli se ...

»Da, čerke, molim se za te, molim se za te, molim se za vas ...

Hvala — hvala — hvala ...

Dr. Desa Barić, Zadar

Bila sam duhovno nemirna i nestabilna i nisam mogla naći pravo rješenje što bih učinila. Molila sam se o. Anti. Nakon kraćeg vremena o. Ante mi je pomogao i rekao mi je: »Bog će pomoći.« Tako je i bilo.

Bilo je to prije godinu i po dana. Nalazila sam se u tjeskobi i opet sam molila o. Antu. On mi je nenadano rekao: »Vjeruj!« Tako sam jačom revnošću molila i riješila svoj problem.

Hvala Bogu koji je o. Antu obdario tolikim krepostima.

Zagreb, 17. 7. 80.

Ana Radošević-Vrkljan

Župu Vrpolje kod Knina i sebe preporuča u zagovor o. fra Ante Antića uz doprinos od 500 din.

fra Vitomir Štih, župnik

Fra Augustin Babić, župnik Kruševa kod Obrovca, svom dragom o. Magistru i propovjedniku kod Mlade Mise, zahvaljuje za mnoge milosti i preporuča sebe i svoju župu uz doprinos od 1.600 din.

Zorka Kolimbatović iz Splita zahvaljuje dragom o. Anti za sve milosti i preporuča se i nadalje u njegov zagovor uz doprinos od 1.000 din.

Marija Grdenić iz Zagreba zahvaljuje za primljene milosti i šalje doprinos od 500 dinara.

Barica Jančeković iz Zagreba zahvaljuje za primljene milosti, šalje 150 dinara u fond Vicepostulature.

Katica Vukasović iz Baške na Krku u zahvalu za primljene milosti šalje doprinos od 150 dinara.

Jelica Baljak iz Zagreba u povodu 15-obljetnice smrti o. Antića šalje doprinos od 500 dinara za troškove beatifikacije.

R. M. iz Zagreba u znak zahvalnosti dobrom o. Antiću za troškove beatifikacije šalje 1.000 dinara.

K. Sb. iz Zagreba u teškim neprilikama preporuča se u zagovor dobrog o. Antića i šalje doprinos od 150 dinara.

Marija Nižetić iz Pučišća šalje doprinos od 500 dinara za troškove Vicepostulature u znak zahvalnosti za velike milosti koje je primila po zagovoru dobrog o. Antića i preporuča se i nadalje u njegov zagovor.

Stanka Petković, Bakar za troškove beatifikacije šalje 300 dinara, kao zahvalu za uslišane molbe u potrebama duše i tijela.

Preporučujem se dobrom ocu Antiću u njegov moćni zagovor i šaljem 500 dinara za troškove beatifikacije.

P. N. Metković

Jela Latin iz Vodica šalje doprinos od 2.000 dinara »u zahvalu M. Božjoj i o. Anti Antiću, za sve milosti koje dobivam za sebe i za druge po njihovom zagovoru.«

Marija Antić iz Splita šalje 100 dinara za potrebe Vicepostulature i preporuča svoju kćer da sretno doneše na svijet živo i zdravo dijete i tako postane sretna majka.

Dragi o. Ante, hvala za sve primljene milosti. Preporučam se i unaprijed u tvoj mogući zagovor. Šaljem doprinos od 500 dinara.

N. N. — Zagreb

Marija Majurec iz Đakova šalje doprinos od 250 dinara za potrebe Vicepostulature i zahvaljuje dobrom o. Anti za primljene milosti.

K. M. moli za uspjeh na ispitima i stavljaju u škrabici kod groba iznos od 500 dinara.

Bolovala sam od tromboze i molila sam se o. Anti da mi pomogne. Sad mi je dobro i sve to bolje. U znak zahvalnosti šaljem iznos od 300 dinara za potrebe Vicepostulature.

A. B. — Zagreb

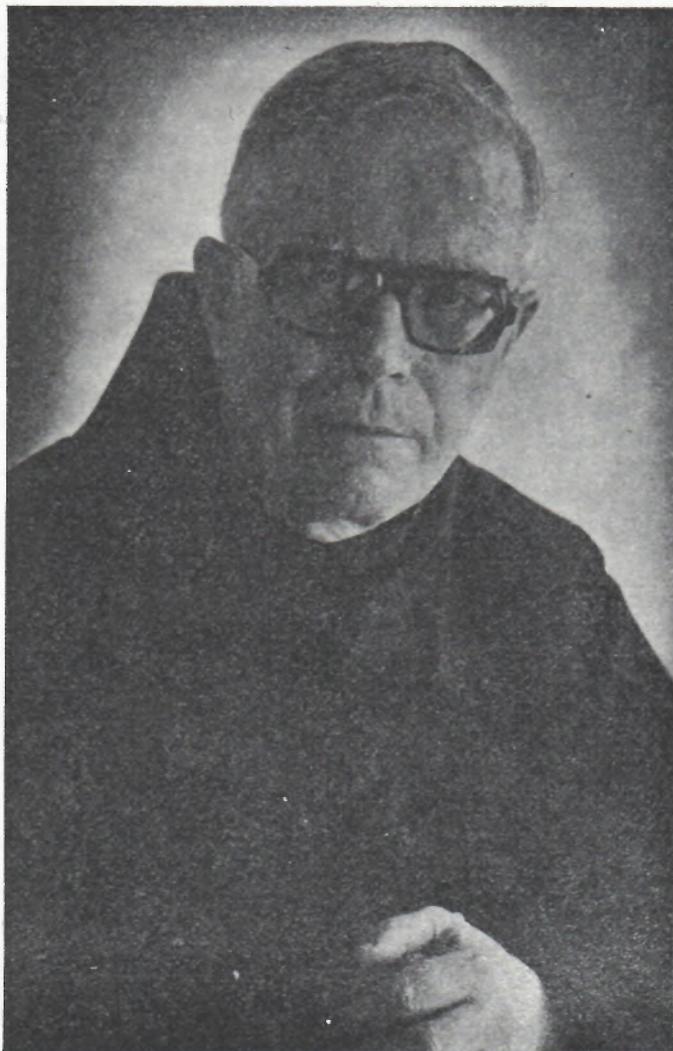
Liza Puhiera iz Splita šalje 600 dinara za cvijeće kod groba o. fra Ante u znak zahvalnosti za primljene milosti i moli da joj pomogne u teškim bolima.

Problem stana mučio je štovateljicu o. Antića. Pri kraju devetnice o. Ante providio joj je lijep stan. U sobi na stolu nalazila se čak i sličica o. fra Ante. Bogu hvala!

B. T.

† O. FRA PETAR DR. ČAPKUN

15. 2. 1910. — 12. 12. 1979.

1979. — 12. 12. — 1980.

U povodu prve obljetnice preminuća braća, prijatelji, štovatelji priređuju crkvenu komemoraciju. Sveta misa zadušnica održat će se u kapeli Gospe Lurdske u Vrbanicevoj ulici 35, u petak 12. prosinca u 18. sati.

Franjevački samostan
Vicepostulatura
Treći Red

San Juan Bautista, 21. veljače 1980.

Poštovani oče Ivane,

Budite blagoslovljeni zbog dragocjenih uspomena na blagopokojnog o. Petra. Duboko su me se dojmile. Nemoguće je zamisliti ga mrtvog. I za mene je to stalna bol, no to je moj egoizam, jer on je blažen u Bogu i to me jača u ovom moru gorčine koje me okružuje ...

Uprravo sam željela njegove naočale ali sam mislila da će one otići među prvima od predmeta koje je on upotrebljavao. Stigle su potpuno u redu iako bez posebne zaštite. Stavila sam ih na oči i divno vidim premda imam različite nedostatke očiju i svako staklo drugačije. Mislim da Vas je on sam nadahnuo da ih pošaljete meni znajući dobro za moju želju. Htjela bih postići milost da sve vidim u Bogu, poput njega. Jednu od krunica stavila sam u radnu sobu ispod Raspeta u Gospin kip. Ostalo će dobro raspoređiti.

Ne znam kako da Vam zahvalim za lijepе fotografije otoka gdje je pokopan dragi Pater. Neke mi je poslao i o. Ćiro, ali Vaše su bolje. Čini mi se da je prekrasno mjesto. Širina srca i duše o. Petra trebala je taj jedinstveni kutić. Samo more i planine, neograničena svjetlost sunca, i tame osvijetljene zvjezdama, osama i duboka šutnja mogu čuvati njegov počinak sve do blaženog uskrsnuća. Vrlo sam zadovoljna zbog toga!

U zadnjem njegovom dragocjenom pismu od 2. prosinca 1980. g. saopćio mi je da se oporavlja od liječničkog zahvata i da se misli vratiti u Hrvatsku da radi na procesu beatifikacije svog isповједnika iz studentskih dana. Danas bi trebalo naći nekoga tko će poraditi na istoj stvari za o. Petra. Ako baš ne kao u postulaturi onda barem kao na istaknutom životu naših dana. To je dužnost prema Bogu samome, prema Crkvi i prema Redu. Trebalo bi barem očrtati profil tog svećeničkog lika pravog **manjeg brata**, tako bogatog svojstvima čovjeka, nauke, kreposti i tako skrivenevog da upravo zbog toga svijetli. **Čovjek velik i poniran**, jer samo je veličina ponizna a ponost velika; izuzetna čestitost i smisao za nadnaravno, što je danas prilično teško naći — nenadmašiv u ljubavi. Bilo bi domišljato skupiti sudove o njemu od subraće, redovnica, prijatelja kako bi se dodalo njegovoj biografiji. Ako to ne učinite Vi sami, dajte da to netko napravi tko je za to sposoban da ne bi isčezlo i izgubilo se. O o. Petru ima mnogo materijala i čvrsto svjedočanstvo za posao te vrste.

Već u prije spomenutom pismu rekao mi je da je odlučio moja pisma poslati u Postulaturu reda. U odgovoru na to pismo, koji Vam prilazem, vidjet ćete moje mišljenje. Mislila sam na kuriju u kojem Kantonu. Postulatura me zbrunjuje. Ne bi li bilo bolje u vašu Vicepostulaturu u kojoj kažete da se nalaze neka moja pisma? Ali, učinite kako je rekao o. Petar. Slušat ću ga i poslije njegove smrti.

s. Letizia

Dobri, tužni moj fra Ivane!

Citajući Vaš list suosjećam s Vama veliki gubitak, žalost za našim dragim »o. Provincijalom«.

Vjera nas uz Božju pomoć hrabri, ali što se može kad smo slabi a vrlo osjećajni ljudi.

Spremni smo reći: tako Bog hoće, ali naše srce osjeća drugačije!

Pitam se, (no Vi kao produhovljena svećeničko-redovnička osoba oprostite upitu), zašto je tako moralno biti... ? Fra Petar — veliki učenjak, dobrovred, još veći čovjek, sveta života, pun požrtvovnosti prema svakome i za svakoga, koji je mogao još mnogo, mnogo učiniti, djelovati, savjetovati i pomagati da se sestrica smrt nije požurila.

U toj velikoj žalosti drago mi je da je fra Petar ljubavlju svoje braće dobio za svoje počivalište na Visovcu, njemu tako dragom mjestu. Fra Roko mi je opisao to počivalište. Dobri o. Gabrijel ima tu sreću da mu grob posjećuje. To dnevno čini, uz svoje molitve moli i u moje ime. Mnogo sam mu za to zahvalna.

Dobrom o. Mariju koji je na zadnjem zemaljskom putu ovjekovječio fra Petrov odlazak u grob — i njemu sam zahvalna. Dobila sam tri slike, a o. Roko mi je pokazao i druge. Slike stalno gledam, listove čitam gdje piše: meni je dobro!

Dnevno molim za † o. Antića na čast Presv. Trojstva: 3. Očenaša, Zdravomarije i Slavaocu da o. Antić bude što prije dignut na čast oltara.

Od sada molim za »moga o. Provincijala« da čim prije počne rad oko njegove beatifikacije. Ja mu se već utječem u molitvama za njegov sveti zagovor. Mogu Vam reći da svaki put osjetim neko smirenje i olakšanje!

Svoga tužnog brata Ivana uz molitve pozdravlja

s. Jelka

Nezaboravni o. Petar usnuo je u Gospodinu! Vjerujem da će Vama posebno pomagati. Mi ostali molit ćemo da nas ne zaboravi u svetoj vječnosti, koju sigurno već uživa.

Moj dragi »Provincijal« nije poznavao svoj »ja« nego je uvijek drugima bio na korist. A kako je ljubio svoju Provinciju! Do zadnjega časa je izgarao za njezin procvat. Svojim radom i žrtvom spasavao je sve duše. Nikakav napor putovanja nije mu bio težak, pa i poganim je donio Kristovo svjetlo!

Prema svakome srdačan, velikodušan u sveemu, a naročito u onim darovima koji se odnose neposredno na spasenje duša ili za dobrobit Provincije.

U toj brizi za druge zaboravio je sebe!

Franjevka

Pisma o. Antića fra Petru

... Svoju volju podloži svetoj volji Božjoj. To neka je temelj tvoga duhovnog života: volja Božja u svemu pravilo i geslo! Ljubi križ i sebe se odreci radi Isusa i Marije.

Predajem te Božanskom Srcu Isusa i Marije!

Kako si sada? Jesi li vjeran Gospodinu? Čuvaš li srce čisto i ponizno? Da li čitaš duhovno štivo i držiš ispit savjesti? Jesi li besposlen?

Sve mi javi i poslušaj me, jer ti govorim u ime Božje.

S Isusom i Marijom blagoslivlje te
tvoj Magister

Sarajevo, Betanija

28. VII. 1936.

Ave Maria!

Dragi moj fra Petre!

Mudrost i ljubav Duha Svetoga neka uvijek kraljuje u tvojoj duši! Neoskrnjena Majka udijelila ti svoju čistoću i poniznost i mudrost! To ti želim i prosim za sve ove adventske dane posebno za najljepši dan nebeske Kraljice.

Dok ti ovo pišem sjedinjujem sve moje slabe želje s Božanskim Srcem i molim ga da se udostoji vazda izlijevati na te blago svojih milosti, da vas budeš po njegovim željama. Neka se u tebi odraziva njegova ljubav, čistoća, poniznost, strpljivost, velikodušnost i žrtva!

Prelazim s pomoći Božjom na tvoj duhovni život i put.

Sam uz milost Božju spoznaješ kako je Gospodin prema tebi dobar i milosrdan.

Uza sve što je u duši redovito mirno i sve ide nekako spokojno ipak s tobom prevlađuje i provejava pravi osjećaj dobrote i milosrđnosti i ljubavi Gospodnje prema tebi. To se praktično ispoljuje i pokazuje u nutarnjem osjećaju i svjesnoj dužnosti, da odgovoriš ljubavi Božjoj svetošću života. Kako si znatno okupiran i brzo se apliciraš na svoje posle ne možeš uvijek jednako proživljavati ovu nutarnju svjesnost i dužnost, ali si uvjeren da je ona tu, u tebi i da se ona zna jasno istaći i pokazati u tebi u danim, izvjesnim zgodama. Ja zahvaljujem Božanskom Srcu na tom i molim ga, da u tebi uvijek djeluje po svom Svetom Duhu. Moja je jedina želja: vidjeti te da budeš vas po željama Božanskog Srca, a to znači: da budeš svet! Želim ti ovo protumačiti koliko dade Duh Sveti da upoznam

i da ti mogu reći za tvoju veću duhovnu korist. Dok u tebi vlada mir i sve teče redovito, sam opažaš i osjećaš da to nije tvoje pravo duševno stanje. Ispod onog mira krije se nutarnji u zdravom smislu nemir tj. prodire iz dubine tvoje duše nutarnja potreba: biti bolji, dignuti se nad sebe, oslobođiti se grijeha i nagnuća i biti s Bogom. S pomoći Božjom ti si sada uza sve promjene i okupacije više nutarnji, lakše ti je sabrati se, povući se u nutarnjost, pa i ako malo traje, ipak ide zgodnije i brže. Češće samo se nametne duhu da moli i da se stri i svlada. Kao da te netko sjeća odluka, obećanja, duhovnog puta tako ti više puta zasja pred dušom i usred posala i zaposlenosti. Više ti puta dolazi pred oči duše prolaznost svih zemaljskih dobara i veličina, a tvoj duh htio bi se vinuti nad sve i sve vidjeti i preko svega prolaziti slobodno, jednostavno, ali ne može; kao da je u samom letu sapet, zaustavljen iako čuti želju da se svlada. Sto je to? Tvoje pogreške i nesavršenosti smetaju da se duh nošen i vođen milošću ne može duhovno nad sve uzdići i slobodno uz Boga prianjati. Oh, da znaš kako ovdje vlada mir, sloboda, sreća, pravi život! Budesi li poslušan milosti dat će ti Duh Sveti ovo okusiti i imati. Dragi Bog brine se posebnom ljubavlju za tvoje ne samo duhovno dobro i svetost tvoje duše već i za vanjske tvoje posle. On daje da lakše uspiješ i dovedeš kraj pa i ako izgleda da je teško ili nastaju zapreke. Osjećaš u duši da ti i tu pomaže i to vidiš jasno i stvarno. Molim te ne pripisivaj svojoj okretnosti nego njegovoj pomoći i dobroti vas uspjeh u sve му. Kroz ovo vrijeme tj. kroz 3—4 mjeseca više vlada u duši čistoća i pomnja radi pogrešaka. Nekako kao da je samo od sebe to nastalo. To je učinak milosti i dar Božji. Također kroz ovo doba bilo je obilatiće djelovanje milosti u duši, koje se je očitovalo u češćim poticajima, prosvjetljivanjima, ukorima, opomenama savjesti i nadahnjuću Duha Svetoga. Da ti sve ukratko sakupim i rečem. Iako u tebi sve ide mirno, tiho i redovito s pomoći Božjom, nad tobom počiva dobiti i milosrdni pogled Oca nebeskoga, koji po Duhu Svetom djeluje u tebi i vuče te više i određenije u tvoju nutarnjost. Tu sada jače i češće osjetiš njegov poziv, savjet, poticaj. On te više upozoruje i čuva i pomaže u nutarnjosti i u vanjskim prilikama. U tebi probudiće jaču svijest i dužnost da odgovoriš i sudjeluješ na posvećenju tvojemu i duhu ti oslobađa od stvorova i prolaznosti. Meće ti pred oči duše lik Božan-

skog Učitelja, koji te više vuče k sebi i sada tvoja duša više dolazi s njime u nutarnji dodir, saobraćaj, spoznanje i ljubav. S pomoću Božjom upozoravam te i na pogreške, koje si počinio kroz ovo vrijeme. Bilo je dosta rastrešenosti i nepomnje vanjske i nutarnje kod svete molitve. U nekim danima bio si tako zaokupljen vanjskim poslima i utiscima, da si vas bio u tom, a samo tijelom na molitvi iako bi ti i više puta dolazila i molitva na pamet a duh bi ti se sjetio Gospodina, ali samo za čas, vrlo kratko. Poslije toga osjetio si ukor, opomenu i bilo ti je skoro svaki put žao i teško pri srcu da si takav bio kod Gospodina pri svetoj molitvi.

Griješio si i u govoru: naglošću, brzinom, suvišnošću i koji put indiskretnošću. I u sudu si bio nagao, brz, oštar. Više si se puta poslije osjetio i krivim radi toga te si uvidio da si se nekako prenaglio. Nisi bio pomniv i oprezan svaki put u raznim napastima. Trebalo je više odlučnosti i mržnje na grijeh i spremnosti da odmah bježiš k Presvetom Srcu, k nebeskoj Majci.

Nisi uvijek bio poslušan glasu savjesti i milosti. Ili naglost ili brzina ili nepomnja ili zadržavanje sa stvorovima učinilo je, da si prešao preko ovog glasa i slijedio narav ili raspoloženje. Bio si i ljut. Neke dane posebno i to je dulje trajalo i smetalo miru, sabranosti, molitvi i stavljalo te u nemirno i neugodno stanje. Eto, tako se je u tebi izmjenjivalo i s tobom drmalo ili treslo te, više ili manje odvraćalo od tvoje staze. Nu, hvala milosrđu i ljubavi Božanskog Srca opet bi osjetio svoju dužnost i bez da si ti štogod posebna poduzimao ili radio, Gospodin bi dao da bi se opet skrušio, smirio, uređio i našao na svojem putu. Zato, opet ponavljam, vidiš kako nad tobom bdiće njegov blagi, dobri i milosrdni pogled. Budi mu uvijek zahvalan i pun pouzdanja i ljubavi slijedi u svemu njegovu svetu volju. Sjećaj se: »Jer je moje da činim volju onoga koji me je poslao i da izvršim djelo njegovo« (Iv 4, 34). Dobro drži, koliko ti druge dužnosti dopuštaju, dnevne duhovne vježbe. Neka u tvom životu uvijek vlada red tj. onaj koji je postavio sam Svevišnji. Sada je vrijeme da se trudiš sve više i bolje čuvati nutarnju čistoću, mir i sjedinjenje sa svetom voljom Božjom. Ovom posvećuj svu važnost i pomnju. Kod ispita savjesti i kod svete isповijedi i duhovnog štiva naovo svrati posebnu pažnju. Bude li ovo u redu lakše ćeš drugo svesti u sklad.

Budi strpljiv sam sa sobom. Hvala Bogu ako odmah u svemu ne uspiješ. Mnogo se moramo truditi i znojiti da dodemo do savršenosti. Ako u svemu treba truda i rada i vremena, to posebno vrijedi za najveći i najuzvišeniji naš posao — savršenost duše.

Budi razborit u pitanju tvojih nauka. Hoću ti preporučiti posebno razboritost radiživaca, da ne bi prevelikim radom i naporom u čemu sebi naškodio. Pazi na ozbiljnost i života i vladanja. Dobro je da sve čuvaš za se, što god ne treba da govorиш ili dadeš vani. Dok je u tebi, neka zrije, uređuje se i raščišće. Mislim na tvoje misli, poglede o drugom, o životu, o prilikama.

Za pokoru što si falio kroz ovo vrijeme, ako možeš, učini jedan sat adoracije. Možeš ga razdijeliti u dvaput po pola sata.

Sada primi iskrene čestitke za Božić. Neka te milost Duha Svetoga preporodi, da budesh dobro, poslušno dijete Božje! Sve ono što ti Božansko Djetešće želi dati, ja ga molim da te obdari. To ti želim za božićne blagdane i Novu Godinu . . .

Predajem te Božanskom Srcu i nebeskoj Majci.

S njima te blagoslovilje

Magister

Makarska, 7. XII. 1936.

Dragi moj fra Petre!

Mir, pouzdanje i ljubav Božanskog Srca neka uvijek kraljuje u tvojoj duši! Hvala ti na čestitci. Sve ti želim jednak sa Božanskim Srcem iako nevrijedan i nedostojan te milosti s pomoću njegovom jer on daje i hoće.

Kroz ovu godinu nisam ti puno pisao jer sam bio zaposlen. Nastojao sam to nadoknaditi svetom molitvom, pa to i sada radim. Ako Gospodin ne bude dao svoje milosti i prosvjetljenja, zaludu sve naše. Po sebi ništa nemamo nit išta možemo. Svagdje nam je potrebita poniznost, a posebno ovde na duhovnom našem putu. Koliko nas Gospodin vidi otcijepljene od sebe, pokopane u našem ništavilu, toliko se više spušta do nas i diže nas k sebi i napunja svojom posebnom milošću. Isus osobito ljubi u nama poniznost i hoće da nas vidi utvrđene u toj kreposti.

Moramo neprestano raditi i truditi se, da stečemo ovu najpotrebitiju krepstvu. Uz svetu molitvu imamo sjediniti svagdano neprestano vježbanje. Neka to ne smeta kako zdržiti nutarnju i vanjsku poniznost sa borbotom u svijetu, sa čuvanjem svojih prava, svoga položaja, svojih ideja itd. Sve to lijeopo uči i pokazuje složiti Duh Sveti, samo ako duša iskreno cijeni njegovo vodstvo. Najbolji je primjer naš Gospodin, koji je sve to krasno i izgledno složio i pokazao u svom svetom životu. Ovo više daje nutarnja milost i prosvjetljenje nego da čovjek može metnuti u pravilo, iako i ona ne fale u duhovnim knjigama. Ja s pomoću Božjom želim, da ti sve gradiš na ovoj evandeoskoj krepsti. Promisli također, da ti je Gospodin

dao i nutarnje i vanjske darove, da ga s njima i po njima proslaviš i njemu savršeni-je služiš. Kako to najbolje radiš? — Po sve-toj poniznosti. Najveću slavu daješ Bogu kad priznaješ da je sve njegovo i njemu opet sve čisto i velikodušno vračaš. Ništa za se ne ostavljaš ili u čemu potajno sebe tra-žiš.

Također promisli, zašto Isus hoće da sve više ispanu stvorovi i sve zemaljske prolaz-ne veličine iz tvoje pameti, srca, volje — ako ne zato da on koji je vječan, neprolazan, neizmijeren, zauzme, zaposjedne tvoju dušu i sebi je približi, ujedini. Gospodin ti daje sve bolje, jasnije uvidjeti nevrijednost, ništavilo svega, da se duh digne k njemu i nje-mu samom pripada. Opel poniznost! Promi-sli, kako to da u sebi više ne nalaziš upori-šta, oslona kao prije. Sa svom svojom dušev-nom moći i snagom opažaš da si sitan, ma-len, neznatan, ništa i muči te da to bolje ne gledaš i istinitije ne ostaješ pri tom. Što je to? U duši se budi prava spoznaja svega, životna, realna, vrhunaravna i nutarnja. Ali u našoj nutarnjosti ima stečenih, primljenih, dobivenih navika, pogleda, sklonosti koje se opiru, hoće vladati i priječe pravi pojam o nama i o svemu. Milost hoće da se u na-ma sve obnovi, uredi, ispravi. Ona nepresta-no djeluje i vodi k cilju da postanemo no-va stvorenja u Gospodinu Isusu. Opel po-niznost i put i sredstvo!

Neka te Gospodin sam prosvijetli u ovom i dade ti svoje Srce.

Molim te, iskoristi dobro ove praznike. Nauči dobro jezike koje si odabrali. Obadi i krajeve koji će ti pomoći za tvoj pred-met. Jesi li se oporavio? Kada konačno do-vrši posebno zahvali Božanskom Srcu i nebeskoj Majci na svim milostima, darovi-ma, uspjehu i sve metni pod njihovu zašti-tu. Ako budeš moći, i po vremenu i po zdravlju, pohodi 7 rimskih crkava ili bazilika i dobij sveto proštenje kao zahvalu i za po-koru. Ako nije 7, a ti pohodi kako se obič-no obavlja taj pohod i koliko se crkava o-bično pohađa. Kada konačno podeš iz vječ-noga našeg grada — Rima, pohodi grobove svetih Apostola Petra i Pavla i tu položi svoje srce, da ti dadu da se i o tebi može reći: Cor Christi — cor Petri! Pohodi koje svi-tište nebeske Majke i moli svetu ljubav. Zad-nje vrijeme obratio sam se fra Bernardinu za one knjige, jer sam znao zaposlenost i trud o. fra Karla i tvoj. Poštujem vazda va-šu dobrotu i spremnost, ali sam poštedio vašu ljubav znajući za vaš napor i rad.

Neka te Isus i Marija čuvaju u svojim svetim Srcima! Neka te zdrava i čista u duši i tijelu dovedu u Majku Provinciju!

S njima te blagoslivlje

Magister

Makarska, 22. VI. 37.

Dragi fra Petre!

Mirno, pouzdano podloži svoja ramena pod križ koji te čeka i koji će Gospodin postaviti na tvoja pleća. Ne gubi strpljivo-sti, predanja u ruke Božje, jer je Gospodin s tobom. Pusti nek te vodi kamo hoće, kako hoće i gdje hoće. Nemoj se izmicati — mo-lim te! Ta sve je naše u rukama Božjim. I sva je naša vrijednost koliko bolje poslu-žimo njegovim osnovama. Znam da ti je teško i nezgodno, ali će to proći brzo. Moli se i nikada ne zapuštaš sebe. Dnevno te pre-poručam Gospodinu i želim te vidjeti vazda u njegovu Presv. Srcu, po njegovoj svetoj volji. Mislim na te i na sve klerike, ali mnp. o. Provincijal želi da ostanem ovdje s nova-cima do sastanka. Što će biti poslije sastan-ka u rukama je Božjim.

I ja sam mislio, pače očekivao, da će net-ko doći i predložio sam mnp. o. Provincijalu, ali je on odredio tako. Hvala Bogu! Nosimo zajedno sve križe i molimo i radimo da se Gospodin udostoji pomoći nam i sačuvati nas u kušnjama. Sada ti odgovaram na pis-mo . . .

Fra Ante

Visovac, 26. XI. 39.

Dragi fra Petre!

Danas sam primio sve listove iz Makar-ske . . .

Ustraj u svetoj volji Božjoj! Ne čini niš-ta, a da prvo meni ne pošalješ, ako bude promjena na 12. tek. Svladaj se u prvim momentima i podi k Isusu u tabernakulu i moli, savjetuj i sve mirno primi. Ja ništa ne znam, ali već od prije osjećam da treba žrtve, predanja,— kako Isus hoće. Tako i od tebe tražim da se snađeš i s Isusom budeš žrtva po njegovoj sv. volji. Molim te, pokaži se da si duhovan, da si učenik Propete Ljubavi i da hoćeš biti čovjek Božji, čovjek svete volje Božje, posluha, žrtve. Dakle, ako budemo promijenjeni znajmo se snaći, mučati, žrtvovati se i u tišini i žrtvi srca prikazujmo se za Provinciju po ruka-ma neoskrnjene Majke. Ja od tebe tražim da se takav pokažeš. Molit ću za te. Pišem ti malo časa prije ponoći. Želim te vidjeti sveta, čista, poslušna, ponizna — žrtva Bo-gu ugodna i mila.

Predajem te i preporučam Isusu, Mariji, sv. Josipu i sv. o. Franji.

S njima te blagoslivlje

Visovac, 5. XII. 39.

Fra Ante

Provincijal među braćom kod oltara

Provincijal među vjernicima promatra film »Prijenos tijela...«

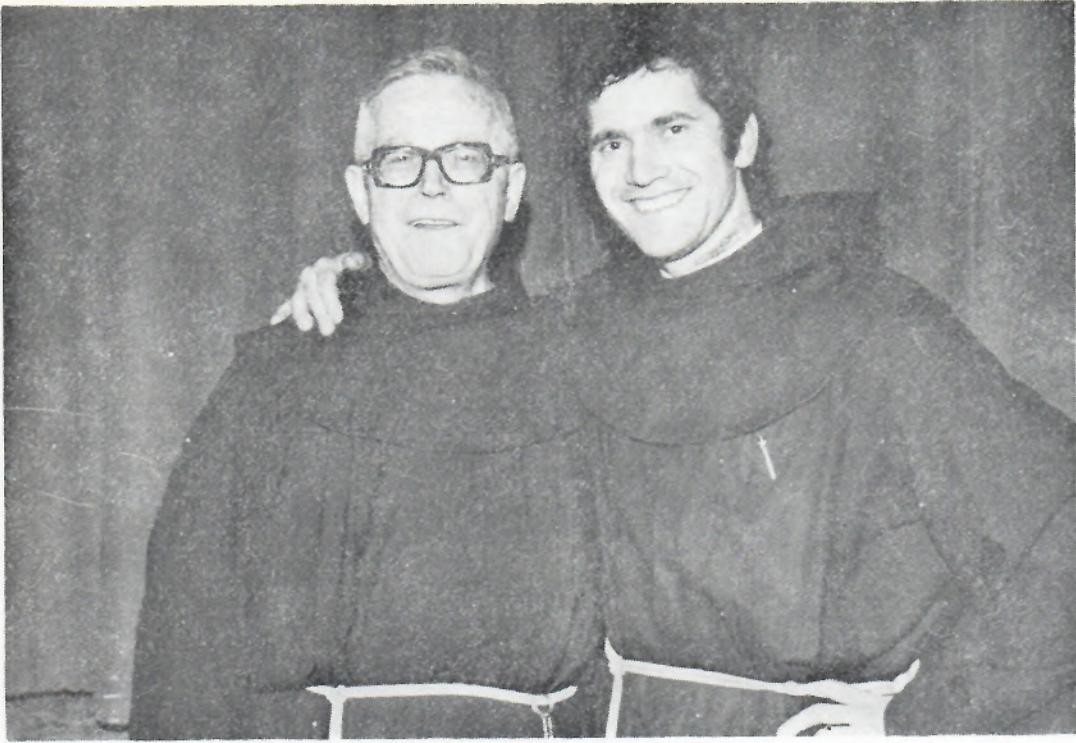

Kod bratskog stola

Među braćom u vedrom raspoloženju

U bratskom zagrljaju s »MLAĐARIJOM«

Ukoliko vas zanima život i duhovnost DOBROG OCA FRA ANTE ANTIĆA možete naručiti:

1. DOBRI OTAC ANTIC
Životopis napisao o. Ante Katalinić, isusovac.
Cijena 30,00 dinara.
2. SVJETLO U TAMI
Životopis napisao dr. N. Faranetić.
Cijena 30,00 dinara.
3. NAŠ DOBRI FRA ANTE
Životopis napisao dr. Damić.
Cijena 30,00 dinara.
4. ŽELJAN BOGA
Osobni pristup fra Anti Antiću.
Napisao J. Šimunov.
Cijena 30,00 dinara.
5. GLASNIK VJEĆNE LJUBAVI
Životopis napisao prof. N. Ivanov.
Cijena 30,00 dinara.
6. PRED GOSPODINOM
Kratka razmatranja napisao J. Šimunov
Cijena 30,00 dinara.
7. S UVREMENA SLUŽBA VJEĆNOSTI
Život i rad o. fra Ante Antića.
Cijena 60,00 dinara.
8. UZOR FRANJEVAČKE JEDNOSTAVNOSTI
Osvrt na život o. fra Ante Antića.
Cijena 10,00 dinara.
9. ZALJUBLJENIK SAKRAMENTA POMIRENJA
Napisao o. Ladislav Marković.
Cijena 30,00 dinara.
10. »DOBRI OTAC ANTIĆ«
Glasilo Vicepostulature.
Časopis za štovatelje oca Antića.
Godišnja pretplata 50,00 dinara.

Kod VICEPOSTULATURE možete naručiti još:

1. RASPRAVA O MOLITVI I RAZMATRANJU
Napisao sv. Petar Alkantarski.
Cijena 30,00 dinara.
2. NA IZVORU OBNOVE
Razmatranja o sakramentu pokore
Priredio dr. o. Jerko Šetka.
Cijena 10,00 dinara.
3. ČUDESA GOVORE
Deset čudesnih ozdravljenja u Lurdu.
Napisao dr. A. Olivieri.
Cijena 50,00 dinara.
4. ČUDESA GOVORE 2
Osam čudesnih ozdravljenja u Lurdu.
Napisao dr. A. Olivieri.
Cijena 50,00 dinara.
5. NIJE DOBRO DA ČOVJEK BUDE SAM
Govori Pape Ivana Pavla II. o ljubavi, braku
i obitelji prema prvim poglavljima Knjige
Postanka.
Cijena 100,00 dinara.

Narudžbe prima

VICEPOSTULATURA
Vrbanićeva 35
41 000 — ZAGREB

***Božićne blagdane i Novu godinu
štovateljima dobrog Oca Antića***

***čestita
Vicepostulatura***

MILODARI • MILODARI • MILODARI • MI

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije pridonijeli su:

Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (100 mј.); Josipa Živičnjak — Zagreb (100 mј.); Jelka Crnjanin — Zagreb (130 mј.); Jelica Baljak — Zagreb (150 mј.); Mila Antoš — Zagreb (150 mј.); A. M. — Zagreb (300 mј.); Marija — Zagreb (100 mј.); obitelj Bićanić — Zagreb (100 mј.); Marija Džaja — Zagreb (100 mј.); Štefa Bauer — Zagreb (100 mј.); Mira Treurzić — Zagreb (100 mј.); obitelj Hitrec — Zagreb (200 mј.); obitelj Šuvak — Zagreb (100 mј.); obitelj Mihanović — Zagreb (100 mј.); Anica Zidarić — Zagreb (200 mј.); obitelj Kirinić — Zagreb (100 mј.); Stana Dugandžić — Zagreb (100 mј.); obitelj Demšić — Zagreb (100 mј.); Evica Tučko — Zagreb (100 mј.); obitelj Čepulić — Zagreb (200 mј.); Marija Berak — Zagreb (100 mј.); Antun Pažitka — Zagreb (200 mј.); Zdenka Blažeković — Zagreb (100 mј.); Vera Kulundžić — Zagreb (100 mј.); Josipa Fogler — Zagreb (50 mј.); Katarina Rukavina — Zagreb (50 mј.); Štefanija Rukavina — Zagreb (100 mј.); Katarina Papić (50 mј.); obitelj Borović — Zagreb (100 mј.); Danica prof. Petričević — Zagreb (200 mј.); Katica Osredečki — Zagreb (200 mј.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mј.); Bernardica Malnar — Zagreb (50 mј.); Slavica Jakovljević — Zagreb (20 mј.); Miro Sambunjak — Zagreb (10 mј.); Gabrijela Feil — Zagreb (20 mј.); Ana Pac — Zagreb (30 mј.); Horvat-Kovačić Marija — Zagreb (20 mј.); Zdravka Dragić — Zagreb (300 mј.); Janja Kolar — Zagreb (100 mј.); Marija Kossi — Zagreb (100 mј.); Božica Deželjin — Rab (100 mј.); Mara Ribčić — Dubrovnik (100 mј.); Crnković Josip, kan. — Zagreb (300); obitelj Gamberl — Zagreb (50); Evica Kuntarić — Zagreb (500); Liza Puhiera — Split (50 mј.); Jerka Puratić — Zagreb (200); Marija Šošić — Brela (200); Branka Grozdanić — Kaštel Stari (200); Josipa Radić — Rijeka (300); Šantak Jelka — Vodice (100); Marijana K. — Zagreb (100); Z. B. — Zagreb (400); Magdalena Crevar — Zagreb (100 mј.); Jula Vivek — Brezovljani (100); Ana Blašković — Zagreb (150); fra Silvestar Aračić, misionar — Zagreb (4.000); Boženka Živković — Zagreb (200); Marija Antolović — Rheinfelden (500 DM); Ankica Lulić — Zagreb (100); Milka Lulić — Zagreb (100); Katica Vukasović — Baška (150); Đema Paškov — Split (100); Slavica Pogačić — Zagreb (1.500); Jozica Milić — Zagreb (100); Marija Grgurić — Zagreb (150 mј.); Katarina Rukavina — Zagreb (100); Bišćan s. Štefanić — Zagreb (100); Marija Jemrić — Zagreb (500); Jelica Latin — Vodice (1.500); Mara Radić — Zagreb (60); B. Bićanić — Zagreb (300); Terezija Nemeš — Zagreb (1.000); Magdalena Mederi — Zagreb (100); obitelj Stošić — Zagreb (100); Katarina Papić — (100); Katarina Rukavina (100); Stana Dugandžić — Zagreb (400); Silva Strojin

— Zagreb (300); fra Petar Janković — Sinj (500); N. N. — Zagreb (100); Dragica Tomaš — Zagreb (200); Boženka Polić — Split (1.000); Liza Puhiera — Split (600); Antun Pažitka — Zagreb (500); Jelica Baljak — Zagreb (900); Marija Stipetić — Split (1.000); Dr. Antica Veronda — Topsfield (70 dol.); Silva Strojin — Zagreb (500); fra Vinko Vujica — Busovača (200); obitelj Hlišć — Zagreb (1.000); N. N. — Zlatar (500); Mara Živković — Orašje (100); R. M. — Zagreb (1.000); Marija Nižetić — Pučiće (500); fra Kruno Vukušić — Alen (100 DM); Eva Tučko — Zagreb (6.100); Jutina Mohorovičić — Zagreb (100); Dr Pavao Škarica — Zagreb (1.000); obitelj Subotičanec — Zagreb (100 mј.); V. G. — Zagreb (500); Blaženka Lovrić — Baška (50); Katica Lukić — Zadar (150); župni ured — Lećevica (100); Matija Lapov — Zadar (100); Eva Kuntarić — Zagreb (500); Župni ured — Banjevci (300); Danica Zanić — Kaštel Novi (300); Bea Derenčin — Zagreb (500); Mara Radić — Zagreb (50 mј.); Marija Rendulić — Esslingen (20 DM); Galun Angelina — Celje (100); »Regina Mundi« — Zagreb—Dubrava (150); Slava Fečko — Pula (100); obitelj Bićanić — Zagreb (500); Marija Ley — Đakovo (100 mј.); fra Luka Livaja — Frankfurt (100 DM); fra Mate Puđa — Freising (100 DM); Marija Viskić — Gradac (200); Jela Latin — Vodice (2.000); Stana Dugandžić — Zagreb (350); N. N. — Zagreb (1.000); Katica Lukić — Zadar (150); Sestre Milosrdnice — Lužnica (300); Jelena Surjan — Slavonski Brod (100); o. Vladimir Pribanić — Dubrovnik (300); Župni ured — Konjic (50); Biljanka Urlić — Split (500); Župni Ured — Vrlika (150); Tresić s. Imakulata — Dubrovnik (500); Jasna Đenero — Dubrovnik (100); Ana Bulica — Dubrovnik (100); Ana Dragojević — Dubrovnik (100); Sestre Karmeličanke — Kloštar Ivanić (500); Tonka Ivušić — Dubrovnik (50); Dolores Šuvak — Zagreb (200); Barica Jančeković — Zagreb (150); Marija Dorčić — Baška (100); Katica Jukić — Split (1.000); fra Aleksandar Ribičić — Zaostrog (1.000); Celjar Josipa — Sarajevo (500); Marijana Kosi — Zagreb (200); Stanka Petković — Bakar (300); Duško Kalebić — Buenos Aires (20 dol.); Marija Grdenić — Zagreb (500); Slavica Pogačić — Zagreb (200); Kata Trogrlić — Brestovsko (100); Tomislav Hitrec — Zagreb (500); Mery Filipetti — Makarska (1.000); Marija Grčević — Petrinja (1.000); obitelj Bićanić — Zagreb (200); fra Ivan Bilušić — Šibenik (1.000); Fra Vitomir Stih — Vrpolje kod Knina (500); Kolimbačević Zorka — Split (1.000); N. N. — Zagreb (500); Elizabeta Šafarić — Čakovec (120); Fra Augustin Babić — Kruševo (1600); N. N. — Zagreb (500); Božica Deželjin, Barbat — Rab (200); obitelj Rodić — Zagreb (500); Mira Jemrić — Zagreb (500); Josipa Štimac — Delnice (100).